

Sygn. akt III KK 446/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,
w sprawie **H. E. D.**

skazanej z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 3 lipca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego - na
korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 25 kwietnia 2018 r. (sygn. akt II K (...)) uwzględniono na podstawie art. 343 § 6 k.p.k. wniosek Prokuratora

Rejonowego w B. złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. uznając H. D. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Wymierzono jej za ten czyn karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki jest równoważna kwocie 20.00 zł. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono względem oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4 i na podstawie art. 43a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000.00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Nadto na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono oskarżonej okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 lutego 2018 r. do dnia 25 kwietnia 2018 r.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia w części dotyczącej środka karnego kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie H. D. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku skazującego niezgodnego z wnioskiem, który zawierał m.in. propozycję orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4, podczas gdy uprzednio uzgodniony ze skazaną wymiar proponowanego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wynosił 3 lata, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków ugody zawartej pomiędzy stronami postępowania.

Podnosząc powyższy zarzut Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Jak wynika z akt sprawy, uzgodniony z Prokuratorem środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów miał zostać orzeczony na okres lat 3 (k. 16). Orzeczenie odmienne (4 lat) stanowi niewątpliwie naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 i 2 k.p.k. Jak już wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie,

zgodnie z obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. nowym uregulowaniem art. 335 § 1 k.p.k. do konsensualnego zakończenia postępowania karnego może dojść w następstwie uwzględnienia przez sąd na posiedzeniu złożonego - zamiast aktu oskarżenia - wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków karnych. Sąd związany jest przy tym treścią takiego wniosku. Oznacza to, że potrzeba dokonania w tym zakresie jakichkolwiek zmian uzależniona jest od ewentualnej modyfikacji treści wniosku przez strony.

Wydanie orzeczenia odbiegającego od uzgodnień poczynionych pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym stanowi zaś rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, w tym art. 343 § 7 k.p.k., mające istotny wpływ na treść orzeczenia z uwagi na nieuwzględnienie porozumienia zawartego pomiędzy stronami (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2017 r., IV KK 271/17, Prok. i Pr. - orzec. 2017, Nr 11, poz. 12).

Kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego dotyczy jedynie części orzeczenia, tj. rozstrzygnięcia o środku karnym, lecz uchyleniu ulec musiał cały wyrok. Pamiętać należy, że w ramach kontroli wniosku składanego w trybie art. 335 k.p.k., zgodnie z art. 343 § 7 k.p.k., jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia takiego wniosku, zwraca sprawę prokuratorowi. Owe podstawy mogą dotyczyć także całościowej oceny punitywności sugerowanego orzeczenia, na którą składa się zarówno kara, jak i środki karne. Sąd bowiem może dojść do wniosku, że akceptowalny z punktu widzenia art. 53 i n. k.k. wymiar sankcji karnej wymaga modyfikacji albo zaproponowanego wymiaru kary, albo środka karnego, bądź obu tych rozstrzygnięć. Dlatego też należało uchylić wyrok w całości, by sąd mógł na nowo ocenić, czy w jego opinii zachodzą podstawy do wydania wyroku w takiej formie, jak zaproponowana przez Prokuratora.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.